

POHOVOR PRED PRIJATÍM SVIATOSTI BIRMOVANIA

1. Ako by si opísal svoju cestu k prijatiu sviatosti birmovania? Čo sa ti na programe *Vyvolený* páčilo? Čo bolo pre teba náročné?
2. Ako si rástol počas týchto mesiacov prípravy?
3. Zmenil sa tvoj vzťah s Bohom? Ak áno, ako?
4. Keby si sa mal stretnúť s človekom, ktorý nikdy nepočul o Ježišovi, čo by si mu o ňom povedal? Ako by si mu opísal svoj vzťah s Ježišom?
5. Čo je modlitba? Ako sa modlíš?
6. Čo je Biblia? Akú úlohu zohráva Písmo v tvojom živote?
7. Čo je hriech? Čo môžeš urobiť, aby si sa mu vyhýbal?
8. Vieš vymenovať sedem sviatostí? Ako ti sviatosti pomáhajú žiť tvoju vieru?
9. Čo je Eucharistia? Zmenilo sa nejakým spôsobom tvoje chápanie svätej omše a účasť na nej?
10. Čo je birmovanie? Prečo chceš prijať tuto sviatosť?
11. Ako budeš žiť svoju vieru ako pobirmovaný, zrelý člen Cirkvi? Aké talenty alebo dary ti Boh dal, aby si mu pomohol budovať jeho kráľovstvo?
12. Čo sú dary Ducha Svätého? Vieš vymenovať ovocie Ducha Svätého? Ako spolu súvisia? Prečo sú dôležité?
13. Akého birmovného patróna si si vybral a prečo?
14. Kto je tvoj birmovný rodič? Prečo si si vybral práve tohto človeka?
15. Čo môžeš robiť, aby si ďalej rástol vo viere?
16. Keby sa ťa niekto opýtal, ako sa dá dostať do neba, čo by si mu povedal?

Doplňujúce otázky & odpovede k pohovoru

Otázka č. 5

MODLITBA je komunikácia s Bohom, ktorá podporuje a prehĺbuje náš vzťah s ním. V modlitbe Bohu ďakujeme za jeho dary, odprosujeme za svoje hriechy, oslavujeme ho za to, aký je a prekladáme mu svoje prosby (viac v „Čítanie na doma“, str. 172-174).

Otázka č. 6

BIBLIA (SVÄTÉ PÍSMO) je napísané Božie slovo – je to zbierka kníh napísaná ľuďmi, ktorým Boh vnukol skrze Ducha Svätého svoje slovo. Delí sa na Starý a Nový zákon. Obsahuje sedemdesiattri kníh. Sväté písmo je jedným z dvoch prameňov (spolu s Posvätnou tradíciou), ktorými prijímame to, čo nám Boh zjavil pre našu spásu (viac v „Čítanie na doma“, str. 34).

POSVÄTNÁ TRADÍCIA je Božie slovo, ktoré apoštoli hlásali, ale nenapísali. Učenie apoštolov a všetko, čo im Pán zveril, sa nám odovzdáva prostredníctvom učenia, života a kultu Cirkvi.

INŠPIRÁCIA: Sväté písmo je Bohom „inšpirované“, čo znamená, že autori jednotlivých kníh (písali slobodne na základe vnuknutia Ducha Svätého, použijúc vlastný intelekt a talenty) zapísali „pravdu, ktorú Boh chcel, aby bola zaznačená v posvätných spisoch na našu spásu“ (KKC 107).

Otázka č. 7

HRIECH je neposlušnosť človeka voči Bohu. Je to vedomé a dobrovoľné porušenie Božieho príkazu. Hrešiť môžeme myšlienkami, slovami, skutkami alebo zanedbaním dobra (viac v „Čítanie na doma“, str. 92-94).

PRVOTNÝ (DEDIČNÝ) HRIECH je hriech, s ktorým sa rodíme všetci. Je to prvotný hriech Adama a Evy. Je to strata spoločenstva s Bohom a prvotnej svätosti. Dedičný hriech sa zmýva krstom.

SMRTEĽNÝ (ŤAŽKÝ) HRIECH je hriech, ktorý je spáchaný vedome, dobrovoľne a vo vážnej veci. Ak ho človek neoľutuje, zbavuje svoju dušu posväcujúcej milosti, bez ktorej nemôže prísť do neba.

SPYTOVANIE SVEDOMIA je usporiadaný systém, ktorý nám pomáha úprimne sa zamyslieť nad svojimi hriechmi a zlyhaniami, najmä pred prijatím sviatosti zmierenia a svätého prijímania.

LÚTOSŤ je skutočná bolesť nad spáchaným hriechom a pevné rozhodnutie vyhýbať sa hriechu. Keď spáchame smrteľný hriech, mali by sme ísť čím skôr na spoveď (pristúpiť k sviatosti zmierenia). Boh túži potom, aby sme sa k nemu vrátili, a preto je pripravený odpustiť nám, ak svoje hriechy ľutujeme.

SVIATOSŤ ZMIERENIA (SVÄTÁ SPOVEĎ): Vďaka sviatosti zmierenia získavame odpustenie hriechov. Táto sviatosť v nás obnovuje stav milosti ako i uzdravuje a posilňuje našu dušu. Predchádza jej spytovanie svedomia. Samotná spoveď pozostáva z vyznania hriechov, ľútosti, rozhrešenia kňazom a následného vykonania zadostučinenia.

SPOVEDNÉ TAJOMSTVO: Vzhľadom na dôležitosť a osobitnú povahu sviatosti zmierenia sú kňazi pod hrozbou prísnych trestov striktné zaviazaní v absolútnej tajnosti zachovávať všetko, čo im bolo odhalené počas spovede.

Otázka č. 8

SEDEM SVIATOSTÍ: tri iniciačné sviatosti - krst, birmovanie a Eucharistia; dve sviatosti uzdravenia - svätá spoveď a pomazanie chorých a dve sviatosti služby - manželstvo a posvätný stav (viac v „Čítanie na doma“, str. 72-74).

SVIATOSŤ je „posvätný znak“, ktorý Kristus zveril Cirkvi, aby nám sprostredkoval milosť, daroval účasť na Božom živote a urobil nás svätými. Sviatosť pozostáva z matérie (napr. voda, chlieb, olej) a formy, sprievodných slov alebo modlitieb, ktoré robia sviatosť účinnou (napr. „Ja ťa krstím v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“).

Otázka č. 9

EUCHARISTIA je sviatosť, v ktorej je pod spôsobom chleba a vína skutočne prítomný Ježiš Kristus. Vo sviatosti Eucharistie (gr. „vzdávanie vďaky“) prijímame Ježišovo telo, krv, dušu a božstvo v podobe chleba a vína. Eucharistia nie je iba symbol; je to skutočne Ježiš, ktorý sa nám dáva, aby sme mali účasť na Božom živote. Nazývame ju tiež Sviatosť oltárna alebo sväté prijímanie. Aby sme boli pripravení prijať tento veľký dar, musíme sa hodinu pred prijatím svätého prijímania postiť a vopred sa vo sviatosti zmierenia vyznať zo všetkých ťažkých hriechov. Na sväté prijímanie môžeme ísť cez deň dva razy, ale druhý raz musíme byť na celej svätej omši (viac v „Čítanie na doma“, str. 142-144).

EUCHARISTICKÝ PÔST je zdržiavanie sa pokrmu a nápoja (okrem čistej vody) jednu hodinu pred svätým prijímaním.

SVÄTÁ OMŠA je Kristova veľkonočná obeta, v ktorej sa sprítomňuje obeta Pána Ježiša na kríži a zároveň aj jeho zmrtvychvstanie - je to nekrvavá obeta. Svätá omša sa skladá z dvoch hlavných častí: 1) z liturgie Slova, v ktorej počúvame čítania z Božieho slova, ktoré je nám ohlasované a vyučované; 2) z liturgie Eucharistie, v ktorej sa premenený chlieb a víno stávajú pravým telom a krvou Ježiša Krista, ktorého prijímame vo svätom prijímaní.

Otázka č. 10

BIRMOVANIE je iniciačnou sviatosťou a završuje krst. Pri birmovaní dostávame dary Ducha Svätého, aby sme mali silu žiť Božie povolanie, t.j. v rozličných spôsoboch slúžili Cirkvi, zvlášť prostredníctvom vydávania verného svedectva viery.

DUCH SVÄTÝ je Boh, tretia osoba Najsvätejšej Trojice. Pretože je čistý duch, nemá telo, a keď o ňom hovoríme, často používame symboly, ako sú dych, vietor, oheň, voda a holubica. Duch Svätý je však osoba a túži po vzťahu s každým jedným z nás. Vďaka Duchu Svätému dostávame silu konať veľké veci, ktoré si Boh pre nás pripravil – hrdinsky milovať a privádzať ľudí do Božej rodiny.

Otázka č. 12

DARY DUCHA SVÄTÉHO: Sú to dary, ktoré dostávajú všetci pokrstení. Zostávajú v nás, pokiaľ sme v stave milosti. Dary Ducha nám pomáhajú žiť a konať tak, ako nás vedie Duch Svätý. Ide o dar múdrosti, dar rozumu, dar rady, dar sily, dar poznania, dar nábožnosti a dar bázne voči Bohu (mnemotechnická pomôcka: MU-RO-RA-SI-PO-NA-BA).

CHARIZMY sú mimoriadne dary, ktoré nám dáva Duch Svätý. Pomáhajú nám prinášať v našom živote ovocie pre dobro celej Cirkvi. Medzi charizmy patria výnimočné dary, ako napr. uzdravenie a proroctvo, ale aj vyučovanie, kázanie a rozlišovanie duchov.

OVOCIE DUCHA SVÄTÉHO je jasným znakom pôsobenia Ducha Svätého v duši veriaceho kresťana. Toto ovocie, definujúce vlastnosti všetkých kresťanov, je láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, zhovievavosť, láskavosť, vľúdnosť, vernosť, skromnosť, zdržanlivosť, čistota. Sú pre nás dôležitým prostriedkom na sledovanie pokroku nášho vlastného duchovného rastu (viac v „Čítanie na doma“, str. 122-124).

Ďalšie otázky

TROJICA: Najsvätejšia Trojica je ústredným tajomstvom kresťanskej viery, ktorá vyznáva, že Otec, Syn a Duch Svätý, tri rozdielne osoby, sú jedným Bohom a majú jednu božskú prirodzenosť.

JEŽIŠ KRISTUS je druhou osobou Najsvätejšej Trojice, Božím jednorodným Synom, Slovo, ktoré sa stalo telom. Ježiš Kristus za nás trpel a zomrel, aby nás zachránil od našich hriechov. Ježiš Kristus je Mesiáš, Pán stvorenia a hlava Cirkvi, ktorý sa nám ponúka vo sviatostiach (viac v „Čítanie na doma“, str. 42-44).

CIRKEV: Cirkev tvoria všetci tí, ktorí sa vierou v Ježiša Krista a krstom stali súčasťou Kristovho tela. Cirkev je jedna vo vedení (biskupi v jednote s pápežom), jedna v dogme (učení) a jedna v liturgii (bohoslužbe).

BLAHOSLAVENÁ PANNA MÁRIA: Boh si vyvolil Máriu, mladú dievčinu žijúcu v starovekom Izraeli, aby sa stala matkou Mesiáša, Ježiša Krista. Bola počatá bez hriechu a ustavične žila v stave milosti. Pri ukrižovaní ju Ježiš zveril svojmu milovanému učeníkovi (Jánovi), čím z nej urobil matku celej Cirkvi, a túto úlohu plní dodnes (viac v „Čítanie na doma“, str. 182-184).

RUŽENEC je modlitba, v ktorej sa skrze Pannu Máriu a spolu s ňou upriamujeme na Ježiša. Skladá sa zo štyroch druhov „tajomstiev“ (radostné, slávnostné, bolestné tajomstvá a tajomstvá svetla), ktoré zobrazujú udalosti z Ježišovho a Máriinho života (pozri „Ako sa modlí ruženec“, str. 248-249).

KRST je prvou zo siedmich sviatostí. Symboly krstu – voda a obmytie – nám pripomínajú „narodenie“. Krstom si nás Boh adoptuje za svoje deti, dáva nám účasť na svojom Božom živote skrze dar posväcujúcej milosti, aby sme mohli viesť nadprirodzený život s ním v nebi od teraz až naveky (viac v „Čítanie na doma“, str. 82-84).

MANŽELSTVO je celoživotná zmluva lásky medzi mužom a ženou, ktorú Kristus povýšil na hodnosť sviatosti (manželstva), ktorej cieľom je starať sa o duchovné a fyzické blaho oboch manželov, ako aj plodenie a výchova detí (viac v „Čítanie na doma“, str. 152-154).

NEBO je náš pravý domov, kde tí, ktorí sú spasení, budú žiť v spoločenstve Najsvätejšej Trojice a všetkých svätých. Nevieme presne, aké to bude, pretože „ani oko nevidelo... čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (1 Kor 2,9), no vo Svätom písme sa nebo opisuje ako „svadobná hostina“, „život“ a „raj“ (viac v „Čítanie na doma“, str. 62-64).

OČISTEC je stav očisťovania a prípravy pre tých, ktorí zomierajú v stave milosti, no ich duše ešte nie sú zdokonalené. Rovnako ako hostia v podobenstve o svadobnej hostine, aj my musíme byť predtým, ako prídeme do neba, očistení a uzdravení z následkov našich hriechov (viac v „Čítanie na doma“, str. 62-64).

PEKLO: Tí, ktorí do svojej smrti slobodne a úmyselne zotrúvajú v stave smrteľného hriechu nemôžu byť spasení. Boh nás nemôže nútiť, aby sme ho milovali a boli s ním naveky v nebi. Miesto pre tých, ktorí odmietajú Boha, sa nazýva peklo (viac v „Čítanie na doma“, str. 62-64).

SÚD: Na konci života predstúpime pred Boží súd, ktorý rozhodne, ako strávime večnosť – buď s Bohom v nebi, alebo v odlúčení od neho v pekle. Cirkev rozlišuje medzi osobitným súdom, ktorý nastáva bezprostredne po smrti človeka, a posledným súdom, ktorý nastane pri druhom príchode Krista (viac v „Čítanie na doma“, str. 62-64).

SPÁSA: Skrze život a smrť Ježiša Krista sme zachránení od našich hriechov a dostávame nádej na nebo. Sviatosti Cirkvi sú primárnymi prostriedkami, skrze ktoré prijímame spásu.

VYKÚPENIE je hlavným cieľom plánu spásy Boha Otca s ľudským pokolením, ktoré sa uskutočnilo obetou jeho jednorodného Syna, Ježiša Krista. Ježiš je čistý a nevinný Boží Baránok, ktorý svojím umučeníím a smrťou priniesol obeť za naše hriechy.